

PARK (5) *sb m*

a *jasne*.

sg *N* park (1). ◇ *G* parku (1). ◇ *A* park (1). ◇ *I* parki(e)m (2).

Sł stp brak, Cn s.v. parkot, Linde XVI – XVII w.

Specyficzny smród (5) :

a. *Kozła i owcy; hircus Cn* (1) :

Zwrot: »parkiem śmierdzieć« (1): iefli kozła zabić chce/z/ day mu tego dnia chlebá ięczmienného/ á to iedzenie odeymie mu iz mięfo niebędzie párkciem śmierdzieć *SienLek* 163v.

[*Wyrażenie:* »park owczy« [*szyk zmienny*]: *Owczy párk. Oefipus. Wullenfchmutz. Ieft to lipkość ípotu pod owczymi páchami/ y w kroku nawięcey. SienHerb* L#, E#v.]

b. *Ludzkiego potu; gravis hircus in alis, virus alarum Cn* (4) : O rozmaitych Skornych przygodách/ ktoré pęc álbo dręczą álbo łzpácą: iáko Spárzeliná/ odzieżliná/ rozśiad/ brodawki/ páznogócie złé/ y párk: także y o poćie. *SienLek* 135, 138v *margin*; [O [...] pázuch śmierdzeniu. [...] Ku ochędożności pach/ á wygubieniu s tamtąd włołow/ w ktorých fie park mnoży/ á v ludzi człowieká brzydži/ [...] niech tak wczyni *SienHerb* 520b].

Zwrot: »parkiem śmierdzieć; śmierdzenie parku« (1;1): I tho człowieká v ludzi przykrym á brzydkim czyni/ gdy kto z rodu ma/ iz párkciem śmierdzi: takowy łobie náćierác ma grynłzpanem pod pachámi *SienLek* 138v, Ttt.

Cf **PARKOT, PARSK**

ZCh